

Těšení se i nervozita, to jsou zápisy

Pekelné soustředění na straně dětí a velká nervozita na straně rodičů. Je to vlastně jejich první opravdová velká „zkouška“, a jde o hodně. Jak ji nezkatit a projít co nejlépe? Jak zvládnout zápis do první třídy?

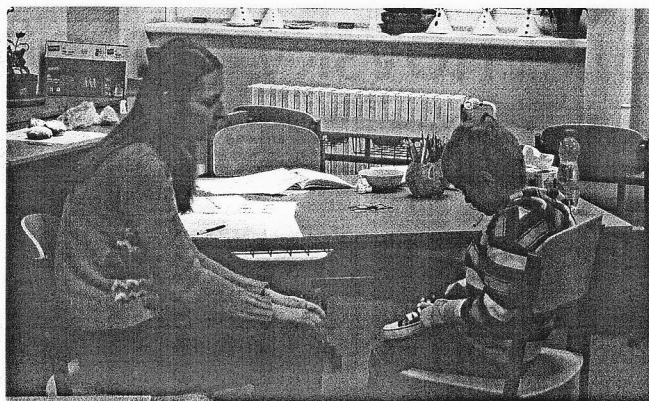
Základní školy v Praze 6 zaplnily v únoru stovky předškoláků a i v Základní škole Pod Marjánkou se střídá jedno dítě za druhým. Jsou natěšené, připravené, ale taky trochu nervózní. Vědí zhruba, co je čeká a taky si uvědomují, že to není hra. „Rodiče jsou možná ještě o něco neklidnější,“ míní ředitelka školy Marcela Zavadilová.

Dítě s mámou a tátou sice po celou dobu zápisu zůstává v jedné místnosti, ale testem prochází samo. Ne snad, že by se ve škole báli, že budou tatínek s maminkou potomkovi, který si zrovna ne a ne vzpomenout, tajně napovídat. Rodiče mají ale tohle odpoledne jiný úkol. Posedávají u vedlejšího stolu a vyplňují nutnou dokumentaci. Hlavu ale stejně každou chvíli otáčejí směrem ke svému budoucímu školákovi. „Rodič alespoň nemůže znervózňovat dítě, když vidí, že se mu něco nedaří,“ popisuje Marcela Zavadilová.

A dítě u testu školní zralosti jednoduše dokazuje, že vstoupit mezi školáky zvládne. Test je pečlivě připravený, škola na něm spolupracovala s odborníky, třeba i s psychologkou. Nejde v něm ale o to, aby předškoláci napočítali do sta nebo

plynně přečetli ukázkou z knihy. To všechno se přece teprve naučí. Prokázat zralost musí třeba tím, že si umí zavázat boty, napočítat do pěti, rozeznají barvy nebo rozliší pravou a levou stranu. A dělají to pečlivě. Chlapec, který je zrovna na radě, „fasuje“ od paní učitelky botu, a i když tkaničku jistě už zavazoval nespočetněkrát, plní úkol soustředěně a pečlivě.

Ale jak dlouho dětem tohle nadšení ze školy vydrží? „Do devítky to bohužel u všech není. Já letos učím angličtinu u druháčků a ti ještě nadšení jsou,“ popisuje Marcela Zavadilová s tím, že zápis tady mají teprve počtvrté. Ještě před pár lety byla totiž tahle základní škola výběrová se zaměřením na jazyky a děti sem přicházely až z druhých tříd běžných základních škol.

„Občas samozřejmě přijde dítě, na kterém je vidět, že se mu do školy zase až tak moc nechce. To se na něj potom zaměří paní učitelka, snaží se ho rozmluvit, ptají se, proč se netěší. Ale takových dětí je málo a nic to neznamená, v září už může být všechno jinak. Občas se to stává dětem, které mají doma staršího sourozence a už vidí tu realitu se školou spojenou. Vidí ranní vstávání či úkoly,“ myslí si Marcela Zavadilová a i když nechce nikomu nadržovat, zkušenosti ukazují, že o něco šikovnější bývají u zápisu holčičky. Kluci jim to vrátí později. „Ne, že by byly chytřejší, ale určitě jsou pečlivější a možná průbojnější,“ doplňuje učitelka Helena Poláková.

A jací vlastně jsou budoucí prvňáčci? Pořád stejní, jako ti

▲ Součástí testu školní zralosti je například i zkouška, zda si budoucí školáci dovedou zavázat tkaničku na botě

před nimi. „Jsou to děti, jsou zvědavé a hravé. Nejvíce stejně vždy záleží na tom, jak se jim věnují doma,“ popisuje Helena Poláková.

A jejich největší nešvar? Špatně drží tužku! A tenhle zlovyk se velmi špatně odnáčuje. „Rodiče musí dítě opravovat při malování hned od malička, donekonečna mu vrátet tužku na správné místo,“ radí učitelka Barbora Kotvová.

Je po zápisu. Do školních lavic tady v září zasedne pětasedmdesát nováčků, několik desítek budou muset odmítnout. Na děti čekají velké změny. Ze školky, kde si celé dny jen hrály a vzdělávaly se zábavnou formou, je čekají povinnosti a řád. „Z hravého dítěte je školák se vším všudy. Sice velmi brzy bude umět číst, psát a počítat, ale musí plnit své úkoly, musí se učit a ráno si přivstat. Když nepřišel do školky, o nic nešlo. Když nepříjde do školy, musí ho rodiče omluvit a navíc mu utíká probraná látka,“ upozorňuje Marcela Zavadilová.

